

РЕШЕНИЕ

№ 8034

гр. София, 17.12.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 31 състав,
в публично заседание на 02.12.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Мария Попова

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **9548** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-178 АПК и е образувано е по жалба на Г. П. П. от [населено място] срещу Акт за прекратяване на многогодишен ангажимент по мярка 211 „Плащания на земеделските стопани за природни ограничения в планинските райони“ от програма за развитие на селските райони /ПРСР/ 2007-2013г. с изх. N 02-230-6500/857 от 14.08.2013г., издаден от Изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“.

В жалбата се поддържа, че оспореният акт е незаконосъобразен, поради допуснати съществени процесуални нарушения и нарушение на материалния закон. Сочи се, че актът не съдържа фактически и правни основания за издаването, противно на твърдяното от ДФЗ, не са извършвани административни проверки, както и че жалбоподателката не е уведомена за започване на административното производство в съответствие с изискванията на чл.26 от АПК. Моли за отмяна на акта.

В с.з., жалбоподателката не се явява и не се представлява.

Ответникът - Изпълнителният директор на ДФ „Земеделие“ чрез процесуалния си представител юрк.С. изразява становище за неоснователност на жалбата.

Съдът, след като прецени по реда на чл.235 ГПК във вр.чл.144 АПК събраните и приети по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С подадено общо заявление на площи с вх. УИН: 23/080609/25111 за финансово подпомагане по схемите и мерките за директни плащания на площ от Европейския фонд за гарантиране на земеделието, Европейския земеделски фонд за развитие на

селските райони и националния бюджет на Република Б. за кампания 2009г., жалбоподателката е кандидатствала за подпомагане по схемите и мерките на общата селскостопанска политика по мярка 211 „Плащания на земеделски стопани за природни ограничения планинските райони “ от програма за развитие на селските райони (ПРСР) 2007-2013г.

Производството за издаване на административен акт за прекратяване на многогодишния ангажимент е започнато поради неспазване на поетия през кампания 2010 петгодишен ангажимент по заявление с УИН 14/200510/18809 за извършване на земеделска дейност в съответния необлагодетелстван район в съответствие с чл.4, т.2 от Наредба №11 от 03.04.2008г. за условията и реда за прилагане на мярка 211, който създава задължение за извършване на земеделска дейност в съответния район за период най-малко пет последователни години от първото компенсаторно плащане.

При извършване на административни проверки на осн.чл.37, ал.2 от закона за подпомагане на земеделските производители за спазване на поетия ангажимент по заявление с УИН 23/080609/25111, ДФЗ-РА е установила, че за кампания 2011г. Г. П. не е заявила участие по мярка 211 ” Плащания на земеделски стопани в райони с ограничения, различни от планинските райони” от ПРСР за периода 2007-2013г., с което не са спазени изискванията на чл.4, т.3 от Наредба N 11 от 03.04.2008г.

Жалбоподателката е уведомена на осн.чл.26 от АПК за започване на административното производство по издаване на административен акт за прекратяване на многогодишен ангажимент с писмо с изх. N 02-230-6500/857 от 19.04.2013г., като ѝ е дадена възможност в случай, че не е съгласна с направените от страна на административния орган констатации, в 7-дневен срок да представи доказателства, установяващи обратното.

В указания срок, в дирекция „ДП” е постъпило възражение от П. с вх. N 02-230-6500/857 от 04.06.2013г., в което се излагат доводи по същество, а именно, че не следва да се прекратява ангажимента предвид здравословното ѝ състояние. Към възражението е приложено ЕР на ТЕЛК N 0399. датата на инвалидизация, посочена в ЕР е 08.03.2005г., като същото е преиздадено на 12.04.2011г. с отбелязана промяна на оценката на трудоспособност от 52 % на 56%.

Дирекция”Директни плащания” е разгледала възражението и е приела, че в случая не се касае за дългосрочна нетрудоспособност и освен това обстоятелството е съществувало и към момента на кандидатстването ѝ за кампания 2009г. По тази причина е прието, че не е налице обективна невъзможност за изпълнение на поетия ангажимент от страна на бенефициента и са налице предпоставките за прекратяване на многогодишния ангажимент по конкретната мярка.

Производството е приключило с издаване на оспорения акт за прекратяване на многогодишен ангажимент по мярка 211 „Плащания на земеделски стопани в райони с ограничения, различни от планинските райони” от Програма за развитие на селските райони (ПРСР) 2007-2013г. Поетият през 2009г. петгодишен ангажимент се прекратява във връзка с чл. 3, пар.2 от Регламент (ЕС) № 65 на Комисията от 27.01.2011г. и чл.4, т.2 и т.3 от Наредба № 11 от 03.04.2008г. и на основание чл. 14, ал. 1 от същата.

В мотивите е прието, че след като въз основа на извършени административни проверки на основание чл. 37, ал. 2 от Закона за подпомагане на земеделски производители е установена липсата на заявено участие за кампания 2011 по мярка 211, регламентирана в Наредба № 11 от 03.04.2008г. за условията и реда за прилагане

мярката не са спазени законовите изисквания на чл. 4, т.2 и т.3 от Наредба №11 от 03.04.2008г., според която кандидатите за подпомагане „...подават заявление за подпомагане с декларирани площи в съответния необлагодетелстван район всяка година след първото компенсаторно плащане“.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е допустима, разгледана по същество, е НЕОСНОВАТЕЛНА.

На първо място, съдът намира, че актът е издаден от компетентен орган. Държавният фонд „Земеделие“ е акредитиран за единствена разплащателна агенция за Република Б. за прилагане на О. на ЕС /чл.11а от закона за подпомагане на земеделските производители/. Разплащателна агенция, съгласно §1, т.13 от Допълнителните разпоредби на Закона за подпомагане на земеделските производители е специализирана акредитирана структура за приемане на заявления, проверка на условията и извършване на плащания от Европейските земеделски фондове и за прилагане на пазарни мерки, включително интервенция на пазарите на земеделски продукти, по правилата на законодателството на Европейския съюз. Акредитацията, според § 1, т. 15 от Допълнителните разпоредби на Закона за подпомагане на земеделските производители е "процедура по признаване на статут на Разплащателна агенция от национален компетентен орган въз основа на оценка на възможностите за администриране и осчетоводяване на средствата от Европейските земеделски фондове съгласно законодателството на Европейския съюз”.

За изпълнение на своите функции разплащателната агенция следва да поддържа и използва Интегрираната система за администриране и контрол /И./, на основание Регламент /ЕО/ № 796/2004 г. на Комисията и чл. 30 и сл. от ЗПЗП. И. от своя страна е комплексна автоматизирана система, в която се регистрират заявленията за подпомагане по съответните схеми и мерки и посредством която се извършват административни проверки по заявленията.

При издаване на оспорения акт не са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила и на материалния закон. Жалбоподателят е уведомен за започване на административното производство и с направените предварителни констатации, по които му е дадена възможност за представяне на становище и доказателства.

По силата на чл.15 от Регламент (ЕО) №1698/ 2005г. на Съвета Европейският фонд за развитие на селските райони (ЕФРСР) осъществява заложените в чл.4 цели, чрез Програми за развитие на селските райони на държавите-членки за периода 2007-2013г., които подлежат на одобрение от Европейската Комисия – чл.18, т.4. На това основание Министерски съвет приема Програма за развитие на селските райони за периода 2007-2013г. Като част от Програмата са предвидените мерки за подпомагане на селските райони, сред който е и мярка 211 „Плащания на фермери за природни ограничения в планински райони” от Програмата за развитие на селските райони за периода 2007-2013г. ПРСР е приета с Решение на Европейската Комисия от 19.02.2008г. и от този момент е правно задължение за Б. като държава-членка.

Съгласно чл. 14 от Наредба № 11 от 03.04.2008г., земеделски стопанин, който не подаде заявление за подпомагане по време на поетия петгодишен ангажимент, се изключва от подпомагане по тази наредба и се задължава да възстанови получените до момента компенсаторни плащания за необлагодетелстваните райони или част от тях в зависимост от годината, в която е прекратил участието си. Въз основа на тази

разпоредба е издаден оспорваният акт.

В чл.15, ал.1 от Наредба № 11 от 03.04.2008г. е предвидено, че разпоредбите на чл. 14 не се прилагат, ангажиментът се прекратява и не се изисква частично или пълно възстановяване на получената от земеделския стопанин помощ в случаите на форсмажорни или изключителни обстоятелства. Съгласно чл.15, ал.2 , случаите на форсмажорни или изключителни обстоятелства заедно със съответните доказателства (документи, издадени от компетентен административен орган) се съобщават в писмена форма на ДФЗ - РА от земеделския стопанин или от друго упълномощено от него или наследило го лице в рамките на 10 работни дни от датата, на която земеделският стопанин или упълномощеното от него или наследилото го лице е в състояние да направи това.

В конкретния случай, от една страна не са налице изключителни или форсмажорни обстоятелства, тъй като същите са изчерпателно изброени в разпоредбата на §1, т.3 от ДР на Наредбата и конкретният случай не попада между тях. Освен това, по делото липсват данни да е спазена предвидената в чл.15, ал.2 процедура, подробно описана по-горе.

Основните доводи на жалбоподателката са относно това, че не е подала заявление за подпомагане за кампания 2011г. поради нейно и на съпруга ѝ заболяване. От приложеното ЕР на ТЕЛК N 1571 от 20.01.2010г. е видно, че заболяването ѝ датира от 2005г., т.е. към момента на поемане на многогодишния ангажимент е налице и въпреки това този ангажимент е поет.

На следващо място, не са изпълнени условията на чл.15, ал.2 Наредба № 11 от 03.04.2008г. съгласно цитираната разпоредба случаите на форсмажорни или изключителни обстоятелства заедно със съответните доказателства/документи, издадени от компетентен административен орган/ се съобщават в писмена форма на ДФЗ-РА от земеделския стопанин или от друго упълномощено от него лице в рамките на 10 работни дни, считано от датата , на която земеделският стопанин е в състояние да направи това. Като условията , предвидени в чл.15, ал.2 от Наредба N11 следва да са налице кумулативно- да е налице форсмажорно обстоятелство по смисъла на §1, т.3, буква”б” от ДР на Наредба N11 и ДФЗ да е уведомен писмено за това в срок от 10 работни дни от датата, на която земеделският стопанин е в състояние да направи това. Видно от представените решения, същите са издадени през 2010г. и през 2011г., но жалбоподателката не е предприела действия да уведоми фонда за здравословното си състояние.

Също така следва да се има предвид, че чл.15 касае връщане на средствата, а с оспорения акт единствено се прекратява поетия многогодишен ангажимент и в този смисъл разпоредбата на която тя се позовава не е приложима.

Не е предвиден ред, по който да се предвижда освобождаване от поетия ангажимент по мярка 211, още по-малко поради несклучване на нови договори за наем, въз основата на които да се обработват земеделски площи и същите да се заявяват за подпомагане. Предвид задължителната сила на регламентите на Европейската комисия по отношение на Република Б., дори да не е предвиден специален ред в Наредба, приета въз основа на регламент, то той би имал директно приложение при наличие на правна уредба в конкретното приложно поле. В Регламент (ЕС) №65/2011г. на Комисията от 27 януари 2011г. за определяне на подробни правила за прилагане на Регламент (ЕО) № 1698/2005г на Съвета по отношение на прилагането на процедури за контрол, както и кръстосано спазване по отношение на мерките за

подпомагане на развитието на селските райони, не е предвиден ред в горния смисъл. При липса на изрично нормативна уреждане на възможност за освобождаване от поети ангажименти, то следва да се заключи, че жалбата е неоснователна.

Оспореният акт е издаден от компетентен орган, в предвидената форма, при спазване на административно-производствените правила и в съответствие с приложимите материално-правни разпоредби.

Водим от горното и на осн.чл.172, ал.2 от Административен съд София-град, 31-ви състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ като неоснователна жалбата на Г. П. П. от [населено място] срещу Акт за прекратяване на многогодишен ангажимент по мярка 211 „Плащания на земеделските стопани за природни ограничения в планинските райони“ от програма за развитие на селските райони /ПРСР/ 2007-2013г. с изх. N 02-230-6500/857 от 14.08.2013г., издаден от Изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14 дневен срок от връчване на преписи на страните.

СЪДИЯ: